

במנהג
היהודים הקרים

בשם השם נעשה ונצליה. ברוך ה' לעולם אמן ואמן

ספר צדוק הדין זה יצא לאור בתרומות
משפחה רצון ממושב בית עזרא.

ספר זה הוא רכוש בית הכנסת המקומי.

ואתה ידידי הנאמן שמור עליו לבל يتבלך
או יינזק, והחזיר אותו לאיש האחראי, מיד
לאחר טקס הקבורה.

ה' ית"ש ישלם את שכרכ, כי מצויה היא
להחזיר רכוש לבעליו.

יצא לאור באחדוד בחודש שבט בשנת התשס"ד

צדוק הדין

באשר הוא סוף כל האדם: וקץ לכלبشر ולם:

יהוה נתן ויהוה לכת יתְהִ שֵׁם יהוה מברך:
ברוך שדרינו דין אמת ומשפטו משפט אמת,
מחיה בחסד וממית באידך. הצור תמים פעללו כי
כל-דרביו משפט אל אמונה ואין על צדק וישראל
הוא: צדק יהוה בכל-דרביו וחסיד בכל-מעשייו:
צדיק אתה יהוה ישר משפטיך: כי-צדיק יהוה
צדקות אהב ישר יהוע פניו: כי-צדיק יהוה
אליהינו על-כל-מעשיו אשר עשה ולא שמענו
בקלו: להגיד כי-ישראל יהוה צורי ולא עולתה
בון: אתה צדיק על כל-הבא עליינו כי-אמת עשית
وانחנו הרשענו: אשא רעי למרחוק ולפועל אתך
צדך: לבן ואנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשות
ושני מעול: אף-אמנם אל לא-ירושיע ושדי לא-
יעונת משפט: האל יעונת משפט ואם-שדי יעונת
צדך: צדק ומשפט מכוון בספק חסר אמת יקדמי
פניך: צדקהך וחררי אל משפטך תהום רבבה

אָדָם וּבְהַמֶּה תֹּשִׁיעַ יְהוָה: אֲבֹא בְּגָבוֹת אֱלֹנִי
יְהוָה אָנוֹבֵר צְדָקָתְךָ לְבָבֶךָ: וּצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים עָדָ-
מָרוּם אֲשֶׁר־עִשְׂיתْ גְּדוּלָת אֱלֹהִים מֵיכֶן: צְדָקָתְךָ
לְאַ-בְּסִיתִי | בְּתוֹךְ לִפְיֵי אָמוֹנָתְךָ וִתְשׁוּעָתְךָ אָמָרָתִי
לְאַ-כְּתָרָתִי חָסְרָה וְאַמְתָּחָה לְקֹהֶלֶת רַב: צְדָקָתְךָ צְדָקָ-
לְעוֹלָם וְתּוֹרָתְךָ אַמְתָה:

וַיְהִי אֱלֹהִים אָמָת הַוְאָ אֱלֹהִים חַיִים וּמֶלֶךְ עוֹלָם
מִקְצָפּוֹ תַּרְעֵש הָאָרֶץ וּלְאַ-יְכֻלוּ גּוֹיִם וּעֲמֹן:
לִפְנֵי זְעָמָיו מֵי יַעֲמֹד וּמֵי יָקֹם בְּחַרְוֹן אָפָו | חַמְתוֹ
נִתְבַּחַ בְּאָש וְהָאָרִים נִתְצַוּ מִטְנָנוֹ אַתָּה | נִזְרָא אַתָּה
וּמִידָּעָמָר לְפָנֵיךְ מַאוֹ אָפָה:

כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֱלֹנִי
הָאֲרֹנִים הָאֵל הַגָּדָל הַגָּבֵר וְהַגּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־
יִשְׁאָ פָנִים וְלֹא יִקַּח שְׁתָרָה: וְעַתָּה יְהִי פְּחַד־יְהוָה
עַלְיכֶם שְׁמָרוּ וְעַשׂו כִּי־אֵין עַמִּי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַזְלָה
וּמְשָׁא פָנִים וּמְקַח־שְׁתָרָה: כִּי־מֹות נִמְות וּכְמִיטָ-
הַגְּנָנִים אַרְצָה אֲשֶׁר לֹא יִאֲסִפוּ וְלֹא־יִשְׁאָ אֱלֹהִים
נִפְשׁ וְחַשֵּׁב מִחְשָׁבּוֹת לְבָלְתִּי יְהָחֵד מִטְנָנוֹ גְּדָחָה:

מֵאַיִן כָּמוֹךְ יְהוָה גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שָׁמֶךְ בְּגֻבָּרָה:
 מַיְّ לֹא יְרָאֶל מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹא יְאַתָּה כִּי
 בְּכָל־חֲכָמִי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מֶלֶכְוֹתָם מֵאַיִן כָּמוֹךְ: עַל־
 בְּנֵנוֹ נִדְלָתָךְ אֲדֹנִי יְהוָה בְּיַעֲזָן כָּמוֹךְ וְאַיִן אֱלֹהִים
 זֹולָתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר־שָׁמְעַנוּ בְּאָזְנֵינוּ לְהֹא שְׁמָה דִּי
 אֱלֹהָא מְבָרֵךְ מִזְ-עַלְמָא וְעַד־עַלְמָא דִּי חֲכָמָתָא
 וְגֻבָּרָתָא דִּילָה קְיָא: וְהֹא מְהַשְּׁנָא עַדְנָא וּמְנָא
 מְהֻעָדָה מֶלֶכִין וּמְהֻקִים מֶלֶכִין יְהָבָ חֲכָמָתָא
 לְחַפְּימַין וּמְנַדְּעָא לִידְעָי בִּינָה: גָּדוֹל הַעַצָּה וּרְבָה
 הַעֲלִילָה אֲשֶׁר־עִינֵיכֶת פְּקָחוֹת עַל־כָּל־דָּרְכֵי בְּנֵי
 אָדָם לְתֵת לְאִישׁ בְּדָרְכֵיו וּבְפְרִי מַעַלְלֵיו: בִּי הַנָּהָה
 יוֹצֵר הָרִים וּבְרָא רֹוח וּמְגִיד לְאָדָם מַה־שָׁהוּ עַשְׂה
 שְׁחָרָל עִיפָה וּדְרָךְ עַל־בְּמַתִּי אָרֶץ יְהוָה אֱלֹהִי־

צְבָאות שָׁמוֹן:

רָאוּ עַתָּה כִּי אַנְיָ אַנְיָ הָוָא וְאַיִן אֱלֹהִים עַמְּדָי | אַנְיָ
 אָמִית וְאַחֲרָה מְחַצֵּתִי וְאַנְיָ אַרְפָּא וְאַיִן מִידָּי
 מְצִיל: יְהוָה מְפִיט וּמְחַיָּה מְזֻרִיד שָׁאָול וּיעַל: יְהוָה
 הַעֲלִית מִזְ-שָׁאָול נְפָשִׁי | חִיְתִּנִי מִירְדִּיבָרוּ: מַה־
 בָּצָע בְּדָמֵי בְּרָדְתִּי אֶל־שְׁחָתַת הַיּוֹדָע עַפְרָה הַיְגִיד

אמתה: כי אין במוות זכרה | בשאלול מי יודעה לך:
 כי לא שאלת תורך מוות יהלך | לא ישברו זורדים
 בזור אל-אמתה: תמי תמי הוא יונך במווני הימים | אב
 לבנים יודיע אל-אמתה: הלוותים תעשה פלא
 אם רפאים יקומו יודוך פלה: היספר בקר חסגרו |
 אמוןתך באבוזן הייעוד בחשך פלאך וארכתקתך
 בארץ נשיה: לא חממותים יהלודיה | ולא כל-ירדי

דומה:

ותאמר אהדיו והלאיך

אֲשֶׁר־יְהוָה יִרְאָא אֶת־יְהוָה | בְּמִצּוֹתָיו חַפֵּץ מֵאָה:
אֲשֶׁר־כָּל־יִרְאָה יְהוָה | הַהְלֵךְ בְּדֶרֶכְיוֹ אֲשֶׁר־
תִּמְימִידָךְ | הַחֲלָכִים בְּתֹורַת יְהוָה: אֲשֶׁר־נִצְרַי
עֲדָתָיו | בְּכָל־לֵב יַדְרֹשׁוּהוּ: אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר־לֹא
הַלֵּךְ בְּעֵצֶת רְשָׁעִים וּבְגַדְעָה חַטָּאים לֹא עַמְּדָ
וּבְמַוְשֵׁב לְצִים לֹא יִשְׁבֶּ: כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חַפְצָוּ
בְּבְתוֹרַתְוּ | הַחֲגָה יוֹמָם וּלְילָה: הָאָמֹר בִּית־יעַלְבָ
הַקָּצָר רֹית יְהוָה אִם־אֱלֹהָה מַעֲלָיו הַלֹּא דְבָרִי
יִטְבִּיבוּ עִם הַיְשָׁר הַוְלָה: דָוִי נְסֻע וּנְגַלָּה מִנִּי בְּאַהֲלָ
רָעִי | קְפָדָתִי בְּאָגָחִי מְדֻלָּה יְבָצָעַנִי מִום עַד־

לִילָה תְשַׁלֵּמָנִי הַוְדִיעָנִי יְהֹוָה | קָצִי וּמְנֻתִּי יְמִי מֵהָ
הָיָא | אֲרֹעָה מֵהַתְּדָלָןִי הַגָּהָה טְפָחוֹת | נְתַתָּה יְמִי
וְחַלְקִי בָּאוּנוּ גְּנָבָה אֲדִיכָלְהַבָּל בֶּלְאָרוּם נְצַבָּסָה:

ואם הוא חכם תוסיפ' זה

אֲשֶׁרִי אָדוֹם מֵצָא חַכְמָה וְאָדוֹם יִפְיק תְּבוּנָה:
הַחַכְמָה תַּעֲזֶה לְחַכְמָם מֵעֶשֶׂרֶת שְׁלִיטִים אֲשֶׁר
הָיוּ בָּעֵיר: תּוֹרָת אֶמֶת הָיָתָה בְּפִיהוּ וּעוֹלָה לְאַ
נְמַצָּא בְּשִׁפְתִּיו בְּשָׁלוּם וּבְמִשְׁוֹלְחָן אֶתְךָ אֶתְךָ וּרְבִים
הַשִּׁיבָה מֵעוֹז: מִידְבָּרְחָכְבָם וּמֵי יְדָעָ פָּשָׁר דָּבָר |
חַכְמָת אָדוֹם תָּאִיר פָּנָיו וְעַזְנָיו יִשְׁנָא: כִּי בָּצֶל
הַחַכְמָה בָּצֶל הַכָּסֶף וַיַּתְּרוֹן לְעֵת הַחַכְמָה תְּחִנָּה
בְּעַלְיהָ:

ואם היה בחור תאמיר

גַּם־הַיּוֹם מֵרִי שְׁחִי | יָדוֹי בְּבָדָה עַל־אַנְחָתִי בְּבָזָר
מַעֲלִי הַפְּשִׁיט וַיְסַר עַטְרָת רָאשָׁי וַיְהִי לְאֶבֶל
בְּנָרִי | וַעֲנָבִי לְקֹול בְּכִים: יִתְעַנֵּן סְבִיב וְאַלְךָ | וַיְסַע
בְּעֵץ תְּקוּתִי: כִּי טֹוב גְּוִוִתִי וַיָּבָא רָע | וַיְחַלֵּה לְאֹור
וַיָּבָא אַפְלָל: כִּי פָחָר פְּחָדָתִי וַיַּאֲתַנֵּנִי וַיְאַשֵּׁר יִגְרָתִי
יָבָא לֵי: לֹא שְׁלוּתִי | וְלֹא־שְׁקָטָתִי וְלֹא־גְּנָהָתִי וַיָּבָא

רְגֹזָן: שְׁלֹו הִיְתִי וַיַּפְרֶפְרֶנִי וְאַתָּה בַּעֲרֵפִי וַיַּפְצַפְצַנִי
וַיַּקְיַמְנִי לֹו לְמַטְרָה: יַפְרֶצְנִי פְּרָץ עַל-פְּנֵי-פְּרָץ וַיַּרְא
עַלְיָה בְּגָבוֹרָה: פָּנִי חַמְרָמָרָה מַנִּידָבָכִי וְעַל עַפְעֵפִי
צְלָמוֹת: לְאַרְיוֹתָנִי הַשְׁבָּרָחָ רַוחַי כִּי יַשְׁבַּעַנִי מַטְרָרִים:
הַהְפָּךְ עַלְיָה בְּלָהָות תַּרְדֵּף בְּרוֹת גְּרַבְתָּי וְכַעַב עַבְרָה
יַשְׁעָתִי: בַּיְלָה מָוֶת בְּחַלוֹגִינָנוּ בָּא בָּאַרְמָנוֹתָינוּ
להברית עולל' מהווים בחורים מרוחבות:

ואם היה נער תאמר

אוֹיְנָא לֵי כִּירְיָקָפְּ יְהֹוָה גָּנוֹן עַל-מְכָאָבִי יַגְעַתִּי
בְּאַנְחָתִי וּמְנוֹתָה לֹא מְצָאתִי אַפְרִים כְּעֻזִּי
יַתְעַזְּפֵף כְּבָזָם מְלָךְה וּמְבָטָן וּמְהַרְיוֹן: הַבָּה אַפְרִים
שְׁרַשְׁמָ יַבְשֵׁ פְּרִי בְּלִיְעָזָזָן גָּם כִּי יַלְדוֹן וְהַמְּתִי
מְחַמְּדִי בְּטָנָם: כִּי אַסְמִינְדָּלוּ אַתְּ-בְּנִיהָם וּשְׁפָלְתִּים
מְאָדָם כִּירְגַּסְמָ אָוִי לְהָם בְּשִׂוְרִי מְהָם: וְאַתְּ חַמְתִּי
יְהֹוָה | מְלָאָתִי גָּלָאָתִי הַכְּלִיל שְׁפָדָ עַל-עוֹלָל' בְּחוֹזִין
וְעַל סָוד בְּחָוּרִים יַחְזָקוּ כִּירְגַּסְמָ אִישׁ עַמְּ-אָשָׁה יַלְבָדוּ
וְהָן עַמְּ-מְלִיאָ יָמִים: כְּצִיזָא יָצָא וַיִּמְלָל | וַיִּבְרָחַ בְּצָלָל
וְלֹא יַעֲמֹד: זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהָיו | בַּבְּקָר כְּחַצִּיר יַחְלָפָ:
בַּבְּקָר יַצִּיזָ וְחַלְפָ | לְעַרְבָּ יַמּוֹלָל וַיַּבְשֵׁ:

ולאשה תאמיר

**כִּי אָמַר יְהֹוָה צְבָאֹת הַתְּבוֹנָנו וְקָרָאו לְמִקְוָנָות
וַתְּבוֹאֵינוּ וְאֶל־חֲכָמוֹת שְׁלֹחו וַתְּבוֹאֵנוּ
וְתִמְהֹרֶנָה וְתִשְׁנֶה עָלֵינוּ נָהָי וְתִרְדֹּנָה עִינֵינוּ דָמָעָה
וְעַפְעַפְינוּ יוֹלְדוּמִים: כִּי־שְׁמֻעָה גְּשִׁים דָבָר־יְהֹוָה
וְתַקְה אָנוּכֶם דָבָר־פָיו וְלִמְדָנָה בְּגֻוְתִיכֶם נָהָי
וְאֲשָׂה רְעוּתָה קִינָה:**

ואם היא חשובה תוסיפא

**אִשְׁת חִיל מֵי יִמְצָא וּרְחֹק מִפְנִינִים מִכְרָה: שְׁקָר
בְּהַן וְתַבֵּל הַיְפִי אֲשָׂה יָרָאָת־יְהֹוָה הִיא
תִתְהַלֵּל: תְּנוּנָה מִפְנֵי יְדֵיה וַיַּהֲלֹוּה בְשָׁעָרִים
מִעְשֵׁיה:**

ואחר אלו שהורעתיך שתתאמיר לפירנותך אם וכן ואם בחור ואם נער ואם אשה תאמיר זה
**אֲשֶׁר בְּיָדו נְפָשָׁךְ־חַי יָרוֹת בְּלַבְשֵׁר־אִישׁ: אֲשֶׁר
בְּיָדו מִחְקָרֵידָאָרֶץ וְתוֹעֲפֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר־
לוֹ הַיָּם וְהֵא עַשְׂהוּ וַיְבַשֵּׂת יְדֵיו יִצְרוּ: אֲשֶׁר לֹא־
גַּשָּׁא וְפָנֵי שָׁרִים וְלֹא גַּבְרֵשׁוּ לְפָנֵי־דָל בַּיְמָעָשָׁה
יְדֵיו בְּלָם: יִגְעוּ בְּלַבְשֵׁר יְחִידָה וְאֶרְדָם עַל־עַפְרָ יִשְׁוֹבָ
יְחִידָה עַל־עַפְרָ יִשְׁבּוּ וְרַמָּה תִּכְסֹּה עַלְיָהָם: עַמּוּ עַזּוּ
וְתוֹשִׁיחָה וְלוֹ שְׁנִינָה וּמִשְׁנָה: עַמּוּ חֲכָמָה וּגְבוּרָה וְלוֹ**

עצה ותגובה: חכם ללב ואפיין כח מידה קשה אליו
וישלם: הטעתיק תרים ולא ידעו | אשר הפקם
באפו: הטרגוי אָרֶץ מפקומה עמודיה יתפלצון:

אמנם בשביל ילדים תחל כאן טן "באות רבר-מלך" וכו'. או טן "כינור עטמי מות" וכו'.

מי גבר ייחיה ולא יראードמות ימלט נפשו
מיד-שאל סלה: גבר ימות ויחלש ויגוע אדם
ואיז אס-ימות גבר הייחיה כל-ימיו צבאי איחל |
עד-בזא חליפתי אָדָם ילוד אשה קוצר ימים
ושבע-רגנו: אָדָם להבל דמה ימיו בצל עובה:
מה-אנוש כי תנדרנו וכי-תשית אליו לבך: ותפרקנו
לבקרים לרוגעים תבחןנו מה-אנוש כי-תזכרנו
ובז-אדים כי תפרקנו האנוש מאלה יצחק | אם
מעשו יטהר-גבר: אָנוֹש בחרציר ימו | בצעץ השדה
בן יציא: כי רוח עברה בזו ואיננו ולא-יבירנו עוד
מקומו: כליה ענן וילך | בן יורד שאל לא יעללה:
לא-ישוב עוד לביתו ולא-יבירנו עוד מקומו: בצעץ
יצא וימל ויברכ בצל ולא יעמוד: אולודמים מנדים |
ונחר יחרב ויבש: ואיש שבב ולא-יקום עד-בלתי
שמות לא יקיצו ולא יערו משנותם: מי יתן | בשאול

תְּצִפְנֵנִי תַּסְתִּירֵנִי עַד־שׁוֹב אָפָךְ | תְּשִׁית לֵי תְּקָ
וֹתֶזֶרֶנִי בְּמַה לֹּא־תְּשֻׁה מִפְנֵנִי לֹא־תְּרַפֵּנִי
עַד־בְּלֵעִי רַקְיִי לְבָשׂ בְּשָׂרִי רַפְתָּה וְגַושׂ עַפְרָא עֲזָרִי רַגְעָ
וַיְמַאֲסָם הַעַלְהָה נְקָפָת עַרְוֹז | וְאַתְּקַשׁ יְבָשׂ תְּרַדְּפָה
כִּי־תְּכַתֵּב עַלְיָה מְרוֹתָה וְתְּזַרְיִשְׁנִי עֲזָנוֹת גַּעֲזִירִי יְמִי
עֲבָרוֹ זְמַתִּי נְתַקּוֹ מְוֹרְשִׁי לְבָבִי כַּאֲשֶׁר לֹא־הִיִּתִי
אֲהַיָּה | מְבָטָן לְקָבֵר אָוָל: הַלֹּא־מַעַט יְמִי וְחַדְלָה
וְשִׁית מִפְנֵנִי וְאֶבְלִינָה מַעַט: אָם חֲרוֹצִים | יְמִי
מִסְפֵּר־חֲדָשֵׁי אֶחָד | חֲקִיוֹ עֲשִׁית וְלֹא יַעֲבֵר: שְׁעָה
מְעַלְיוֹ וְיַחַד עַד־יַרְצָה בְּשִׁבְרִי יוֹמוֹ: כִּי יִשׂ לְעֵין
תְּקֹ�ה אִם־זִבְרָת וְעַד יְחַלֵּף וְיַנְקְתָו לֹא תְּחַדֵּל:
אִסְרִיקִין בָּאָרֶץ שְׁרַשׂ וְכַעֲפָר יְמֹות גַּעַז: מְרִיחַ מִים
יִפְרַח וְעַשָּׂה קָצֵיר בְּמַדְגַּטָּע: יְמִי קָלוֹ מְנִידָאָרג וְיַכְלוּ
בְּאֶפֶס תְּקֹ�ה: כִּי־שְׁנָוֹת מִסְפֵּר יְאַתְּיו וְאֶרֶח
לֹא־אָשׁוֹב אֶחָלָה: אִסְרָקֹ� שְׁאוֹל בִּיתִי | בְּחַשְׁךְ
רְפַרְתִּי יְצֹוֹעִי: לְשִׁחת קָרָאתִי אָבִי אַתָּה | אִמְיִי וְאַחֲתִי
לְרַמְּתָה: וְאֵיה אָפָו תְּקֹוֹתִי וְתְּקֹוֹתִי מֵי יְשֻׁוָּנָה: בְּקַי
שְׁאָל תְּרַדְנָה אִסְרִיחָר עַל־עַפְרָא נְחָת: וְהָוָא לְקַבְרוֹת
יַוְלָל וְעַל־גַּרְישׁ יְשָׁקוֹד: מְתַקּוֹלָלוֹ רַגְבִּי נְחָל וְאַחֲרִי
כָּל־אָדָם יְמַשּׂוֹךְ וְלַפְנֵיו אֵין מִסְפֵּר:

בְּאֵשֶׁר דָּבַר־מֶלֶךְ שָׁלֹטֹן | וְמי יֹאמְרֶלֶךְ מַה
 תִּעֲשֶׂה: וְהוּא בְּאֶחָד וְמי יִשְׁיבָּנוּ | וְנֶפֶשׁ
 אַוֹתָה וַיַּעֲשֵׂה: הַנּוּ יְהֻרֹּס וְלֹא יִבְנֶה | יִסְגַּר עַל־אִישׁ וְלֹא
 יִפְתַּח: וְהוּא יִשְׁלַט | וְמי יִרְשֶׁע וַיִּסְתַּר פָּנִים וְמי
 יִשְׁוֹרְנוּ | וַיַּלְדוּ וַיַּלְדוּ אָדָם יִתְהַר: הַנּוּ יַעֲצֵר בַּפְּנִים
 וַיַּבְשֵׂו וַיִּשְׁלַחֵם וַיַּהֲפִכֵּן אֶרֶץ: אִם־יִחַלֵּף וַיִּסְגַּר |
 וַיַּקְהִיל וְמי יִשְׁיבָּנוּ: הַנּוּ יַחֲתֵף מֵי יִשְׁיבָּנוּ מִידֵּי אָמָר
 אֱלֹהִים מַה־תִּعֲשֶׂה: רָאָה אֶת־מְעֵשָׂה הָאֱלֹהִים | כִּי מַי
 יַעֲלֶל לְתַבּוֹן אֲתָּה אֲשֶׁר עָזָתָה: אֶל־תִּבְהַל מִפְנֵיו תַּלְךָ |
 אֶל־תִּעַמֵּד בְּדַבָּר רָע | כִּי בְּלִי־אֲשֶׁר יִחְפֹּץ יַעֲשֵׂה:
 אֶל־תִּבְהַל עַל־פִּיךְ וְלֹבֶךְ אֶל־יִמְתַּחֵר לְהֹזְיאָה דָּבָר
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בַּיְהָוֹת הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ
 עַל־בָּנָיו יְהִי דָּבְרֵיךְ מִעֵטִים: וְכָל־דָּבְרֵי אָרְעָא בָּלָה
 חַשְׁיבָּין וּבְמִצְבָּיהָ עָבֵד בְּחִיל שְׁמִיא וְדָבֵרִי אָרְעָא |
 וְלֹא אִתְּיִדְעַתִּי מִתְּחִימָתָא בִּידָה וַיֹּאמֶר לְהָמָה עֲבָרָתָה:
 כִּי־יָדַעְתִּי מִות תִּשְׁיבָּנוּ וּבֵית מַוְעַד לְכָל־חִי: יָדַעְתִּי
 יְהֹוָה כִּי־צָדָק מִשְׁפְּטֵיךְ | וְאַמְוֹנָה עֲנִיתָנִי: יָדַעְתִּי
 יְהֹוָה בַּיְהָוֹת לֹא לְאָדָם דָּרְכוֹ | לֹא־לְאִישׁ הַלְּךָ וְהַכְּנוּ
 אֶת־צָעַדְךָ: יָדַעְתִּי כִּי־כָל תּוֹכֵל וְלֹא־יִבְצַר מִפְּנֵךְ
 מִוְתָה: כִּי אַנְיִדְעַתִּי כִּי־גָדוֹל יְהֹוָה | וְאַדְנִינוּ מִפְּנֵךְ

אלְהִים: כִּי תָמֹל אֶנְחָנוּ וְלֹא נְדַע כִּי צָל יְמִינֵנוּ
עַל-הָאָרֶץ: כִּי גָּרִים אֶنְחָנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשְׁבִים בְּכָל-
אֲבָתֵינוּ | כִּצְל יְמִינֵנוּ עַל-הָאָרֶץ וְאֵין מִקּוֹה: אֶיךָ הַכְּלָל
בְּנִירָאָדָם בְּזֶבֶב בְּנֵי אִישׁ בְּמַאֲגִינִים לְעַלּוֹת | תְּהִטָּה
מִהַכְלָל יְחִידָה: בְּתוֹכָהוּ עַל-עַזָּן | יְסִרְתָּ אִישׁ וְתַמָּס
בְּעַש חִמּוֹדָה אֶיךָ הַכְלָל בְּלָאָדָם סָלָה: יְקַרְא אֶלְיָהוּ
הַשָּׁמִים מֵעַל וְאֶל-הָאָרֶץ לְדִין עַמּוֹ: אָסְפּוֹדֵלִי חַסִּידֵי
כְּרָתִי בְּרִיתִי עַל-יְזֹבֶת: וַיַּגְדֵּדוּ שָׁמִים צְדָקוֹ כִּי
אֱלֹהִים | שִׁפְטָה הוּא סָלָה: יְרַאֲת יְהֹוָה | טְהֻרָה עַזְמָה
לְעַד מִשְׁפְּטֵי יְהֹוָה אֶמֶת צְדָקֵי יְהֹוָה:

ותאמר בטעם ומורה

הַזֶּן אֶמֶת שִׁפְטָה צְדָקָה וְאֶמֶת בְּרוֹךְ הַזֶּן הָאֶמֶת כִּי כָל
מִשְׁפְּטוֹ צְדָקָה וְאֶמֶת: וּמָה אָעַשָּׂה בִּידֵיכֶם אֶל
וּבִידֵיכֶךָ מָה אֲשִׁיבָנוּ: עַל-בֵּן מִפְנֵינוּ אֲכַהֵל | אֲתַבּוֹנֵן
וְאֲפָתֵד מִמְּנֵנוּ: מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא-דָין | מִזְרָה בְּעִינֵיכֶם
כָּל-רֹעֵן: מִי-יָמֶר זְכִיתִי לְפָנֵי טְהֻרָתִי מִחְטָאתִי:

יש הנוחנים לקרוא כאן את קינת אסיפת שלום

ואת הקינה להריר אברהם וציל תאמר אתה בעת שבכים על המת.

קינה לאיש

אַסְיִפָת שְׁלוֹם תֵהֶא אַסְיִפָתָה: רַבִּיצָת שְׁלוֹם תֵהֶא
רַבִּיצָתָה: אָמָרוּ לוּ בֶל קָהָל עֲרָתָה: יָבוֹא שְׁלוֹם
 יָנוּחַ עַל מְנֻחָתָה: מִתְהַלֵּךְ דָתָה בְּתַמְתָה: בְשָׁם טֹב פָנָה
 אֶל קְבּוּרָתָה: הַכְבִּידָה אֶנְחָתָה: אָמָרוּ לוּ בֶל קָהָל עֲרָתָה:
 יָבוֹא שְׁלוֹם יָנוּחַ עַל מְנֻחָתָה: אֹוי בַי פָתָאָום נְשָׁלָה
 נְשָׁמָתָה: סְפָרוּ לוּ אֶנְשִׁי בֵיתָה: אָמָרוּ לוּ בֶל קָהָל עֲרָתָה:
 יָבוֹא שְׁלוֹם יָנוּחַ עַל מְנֻחָתָה:
בְּכַתּוֹב וְהַמְשֻׁכְלִים יַזְהָרוּ בְזָהָר הַרְקִיעַ וּמַצְדִּיקִי
הַרְבִּים כְּכֹבֶדים לְעוֹלָם וְעַד:

קינה לילד

אַסְיִפָת שְׁלוֹם תֵהֶא אַסְיִפָתָה: רַבִּיצָת שְׁלוֹם תֵהֶא
רַבִּיצָתָה: אָמָרוּ לוּ בֶל קָהָל עֲרָתָה: יָבוֹא שְׁלוֹם
 יָנוּחַ עַל מְנֻחָתָה: בְצִיעַן יָצָא בְלִידָתָה: בְקָצָר יָמִים פָנָה
 אֶל קְבּוּרָתָה: הַכְבִּידָה אֶנְחָתָה: אָמָרוּ לוּ בֶל קָהָל עֲרָתָה:
 יָבוֹא שְׁלוֹם יָנוּחַ עַל מְנֻחָתָה: אֹוי בַי פָתָאָום נְשָׁלָה
 נְשָׁמָתָה: סְפָרוּ לוּ אֶנְשִׁי בֵיתָה: אָמָרוּ לוּ בֶל קָהָל עֲרָתָה:
 יָבוֹא שְׁלוֹם יָנוּחַ עַל מְנֻחָתָה:
בְּכַתּוֹב וְהַמְשֻׁכְלִים יַזְהָרוּ בְזָהָר הַרְקִיעַ וּמַצְדִּיקִי
הַרְבִּים כְּכֹבֶדים לְעוֹלָם וְעַד:

קינה לאישה

אָסִיפָת שְׁלוֹם תְּהָא אָסִיפָתָה: רַבִּיצָת שְׁלוֹם תְּהָא
רַבִּיצָתָה: אָמְרוּ לָהּ כֵּל קֹהֶל עֲרָתָה: יָבוֹא
שְׁלוֹם תְּנוּמָה עַל מְנֻחָתָה: מִתְהַלְּכָת הִיאָה בְּתַמְתָּה:
בְּשֵׁם טוֹב פָּנָתָה אֶל קְבּוּרָתָה: הַכְּבִירָה אֲנָחָתָה אָמְרוּ
לָהּ כֵּל קֹהֶל עֲרָתָה: יָבוֹא שְׁלוֹם תְּנוּמָה עַל מְנֻחָתָה: אוֵי
בַּי פָּתָאָום נְשָׁלָה נְשָׁמָתָה: סְפָרוּ לָהּ אֲנָשִׁי בֵּיתָה:
אָמְרוּ לָהּ כֵּל קֹהֶל עֲרָתָה: יָבוֹא שְׁלוֹם תְּנוּמָה עַל
מְנֻחָתָה:

בְּכַתּוֹב וְהַטְשְׁכָלִים יָזְהָרוּ בְּזָהָר הַרְקִיעַ וּמַצְדִּיקָיִלְךָ
הַרְבָּיִם בְּכֻובָּכִים לְעוֹלָם וְעַד:

קינה לילדה

אָסִיפָת שְׁלוֹם תְּהָא אָסִיפָתָה: רַבִּיצָת שְׁלוֹם תְּהָא
רַבִּיצָתָה: אָמְרוּ לָהּ כֵּל קֹהֶל עֲרָתָה: יָבוֹא
שְׁלוֹם תְּנוּמָה עַל מְנֻחָתָה: בְּצִיּוֹן יֵצֵא בְּלִידָתָה: בְּקָצָר
יָמִים פָּנָתָה אֶל קְבּוּרָתָה: הַכְּבִירָה אֲנָחָתָה אָמְרוּ לָהּ
כֵּל קֹהֶל עֲרָתָה: יָבוֹא שְׁלוֹם תְּנוּמָה עַל מְנֻחָתָה: אוֵי בַּי
פָּתָאָום נְשָׁלָה נְשָׁמָתָה: סְפָרוּ לָהּ אֲנָשִׁי בֵּיתָה: אָמְרוּ
לָהּ כֵּל קֹהֶל עֲרָתָה: יָבוֹא שְׁלוֹם תְּנוּמָה עַל מְנֻחָתָה:

בְּכַתּוֹב וְהַטְשְׁכָלִים יָזְהָרוּ בְּזָהָר הַרְקִיעַ וּמַצְדִּיקָיִלְךָ
הַרְבָּיִם בְּכֻובָּכִים לְעוֹלָם וְעַד:

תפלה למשה איש האלים אדני מעוז אתה
 הייתה לנו בך ודרך בטרכם וקרים יルドו
 ותחולל הארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל:
 תשב אנטש עד דכא ותאמר שובו בניר אדים כי
 אלף שנים בעיניך ביום אתה מול כי עבר ואשמורה
 בלילה: ורממתם שנה יהיו ובקר כחציר יחלף:
 בקר יציץ וחלף ולערב ימול ויבש: כי כלינו
 באפק ובחמתך נבהלנו שתה עונתינו לננה
 עלינו למאור פניה: כי כל ימינו פנו בערתך
 כלינו שניםנו במו הגה: ימי שנותינו ובלם שבעים
 שנה ואם בגבורת וסמנים שנה ורחבם عمل ואנו
 בידנו חיש ונעה: מי יודע עז אפק וביראה
 ערתך: למנות ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה:
 שובה יהוה עד מתי ויהנום על עבדיך: שבענו
 בקר מסהך ונרגנה ונשמה בכל ימינו שמחנו
 בימות עניתנו שנים ראיינו רעה: יראה אל עבדיך
 פעלך ותדרך על בנים: ויהי נعم אדני אלהינו
 עליינו ומעשה ידיןנו בוננה עליינו ומעשה ידיןנו
 כוננה

**סוף דבר הפל נשמע | את־האללים יראו ואות־
מצוותיו שמור כירזה בלא־האדם:**
צדקה צדק לעולם ותורתך אמת:

מרימים את המיטה הולכים ואומרים
**ישב בסתר עליון בצל שעדי יתלוונן: אמר ליהוה
מחשי ומצורתי אלהי אבטחה בך: כי הוא
יצילך מפח ימוש מדבר חמות: באברתו | יסך לך
ותחת בנפיו תחסה | צנה וסתירה אמתה: לא תירא
מפחד לילה | מהץ יועף יומם: מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך | אלף ורבעה
מיינך | אליך לא יגש: רק בעיניך תקיט ושלמת
רשעים תראה: כי אתה יהוה מחשי | עליון שמך
מעונך: לא־תאנח אליך רעה זגעה לא־יקרב
באלהך: כי מלאכיו יצוחה לך לשמרך בכל־דרכיך:
על־כפים ישאונך | פונתך באבן רגלה: על־שחל
ופתח תרדך תרמס בפיר ותני: כי כי חשך
ונפלטהו | אשגבתו כי ידע שמי: יקראניכו | ואענחו
עמו אני בצרה | אחילצחו ואכברדה: ארך ימים
אשר יעה ואראה בישועתי:**

לפני הורדת המטה לקברו

**אנָה אַלְך מִרְוֹתֶךׁ וְאָנָה מִפְנִיךׁ אֲבָרָתֶךׁ אִם־אַפְקָן
 שְׁמִים שֵׁם אַתָּה וְאַצְיֻעָה שָׁאוֹל הַגֶּהֶן: אֲשֶׁר
 בְּנֵפִיךְ שְׁחָר | אֲשֶׁר נָהָר בְּאַחֲרִית יָמֶן: גַּסְּרָשֶׁם יְדָךְ
 תְּנַחֲנִי וְתְאַחֲנִי יְמִינֶךָ: וְאָמַר אַדִּיחָשֶׁךְ יִשְׁוֹפְנִי
 וְלִילָה אָוֹר בְּעַדְנִי גַּסְּרָחֶשֶׁךְ לְאַדִּיחָשֶׁיךְ מִטְּפָה וְלִילָה
 בְּיּוֹם יָאִיר בְּחַשְׁיבָה בְּאָוֹרָה: סְמָר מִפְחָדֶךְ בְּשָׁרֵי
 וּמִמְשֶׁפֶטֶיךְ יִרְאָתִי וְאַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָט אַת־עֲבָדֶךְ
 בְּיַיְלָה־צָעָק לְפָנֶיךְ בְּלִיחִי:**

**וְהַוָּא רְחוּם | יִכְפֵּר עָזָן וְלֹא יִשְׁתַּחַת וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אַפְּפָו וְלֹא־יַעֲיר בְּלִיחָמָתוֹ: וַיַּזְכֵּר בְּיַבְשָׂר
 הַמֶּה | רְוֵית הַזְּלָק וְלֹא יִשּׁוּב: רְחוּם וְתַנְזֵן יְהֹוָה | אַרְךְ
 אַפְּפִים וּרְבִּיחָסֶר: לְאַלְגָּנָצָח יַרְבֵּב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר:
 לֹא בְּחַטְאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא בְּעֻונָתֵינוּ גַּמֵּל עַלְינוּ: בַּיְם
 כָּגְבָה שְׁמִים עַל־הָאָרֶץ | גַּבָּר חָסְדוֹ עַל־יִרְאָיוֹ
 בְּרַחַק מִזְרָח מִמּוּרָב הַרְחִיק מִפְנֵנוֹ אַת־פְּשָׁעָינוֹ
 בְּרַחַם אָב עַל־בָּנִים רְתַם יְהֹוָה עַל־יִרְאָיוֹ: בַּיְם
 יְהֹוָה יִצְרָנוּ | יִכְבֹּר בַּיְם עַפְרָן אֲנָחָנוּ וּבַרְחָמִיק יְהֹוָה
 וּחַסְדִּיק בַּיְם מְעוֹלָם הַמֶּה: רַחֲמִיד רְבִים יְהֹוָה |
 בְּמִשְׁפֶטֶיךְ חִנְנִי אַתָּה יְהֹוָה לְאַתְכָלָא רַחֲמִיד**

מפני | חסידך נאמתך תמיד יצרכני ואתְהָ אֱלֹהֶם
 סליונות חנון ורחותם ארוך-אפים ורב-חסד ולא
 עובתם: כי אל רחומ יהוה אלהיך לא ירפא ולא
 ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אשר נשבע
 להם: ויחן יהוה אתם וירחםם וגפן אליהם למעון
 בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
 השחיתם ולא להשיליכם מעלה-פנוי עד-עתה: ועתה
 יהוה אבינו אתה אנחנו החומר אתה יצרנו ומעשה
 ידך בלבנו וייצר יהוה אלהים את-האדם עפר מז-
 האדמה ויפח באפיו נשימת חיים ויהי האדם לנפש
 מיה: בזעת אפיק תאכל לתחם עדר שוכן אל-
 האדמה כי ממנה לקחת כי-עפר אתה ואל-עפר
 תשוב: הבל הולך אל-מקום אחר | הבל היה מז-
 העפר והבל שב אל-העפר: וישב העפר על-הארץ
כשהיה והרים תשוב אל-האללים אשר נתנה:

וכשיריוו המת בקברו תאמר

קטן גודול שם הוא | זעבך חפשי מאדניין הוּרְך
הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: מה-
יתרונו לאדם | בבל-עמלו שיעמל תחת השם: כי

מקורה ב*בני האדם* ומקרנה *הבהמה* ומקרנה אחד
לهم במוות זה בן מות זה ורוח אחד לפלו' ומותר
האדם מזיהבהמה אין כי הפל הפל באשר
לפל מקרה אחד לאזדק ו לרשות טוב ולטהור
ולטמא ולזביח ולאשר איןנו זבח בטוב בחטא
הנשבע באשר שבועה ירא: אל תbehel על פיך
ולבען אל ימחר להוציא דבר לפני האלים כי
האלים בשפט ואותה על הארץ עלהן יהיה
רביריך מעתים: כל אשר תמצא ידע לעשות בבחух
עשה כי אין מעשה וחשbon רעת וחכמה בשאול
אשר אתה הילך שמה: שבתי וראה תחתה השם ש
כפי לא לקלים המרויז ולא לנבוראים המלחמה זעם
לא לחכמים לחתם זעם לא לבוגרים עשר זעם לא
ליידעים חן בידעת ופגע יקרה אתה בלבם: כי גם לא-
ידע האדם אתה עתו בדנים שנאחוים במצוודה רעה
ובצפרים האחוות בפח ו בהם יוקשים בני האדם
לעת רעה בשתפוק עליהם פתחים: כל אשר תמצא
ידע לעשות בבחух עשה כי אין מעשה וחשbon
רעת וחכמה בשאול אשר אתה הילך שמה: סוף

דבר הַבָּל נִשְׁמָע | אֶת־הָאֱלֹהִים יָרָא וְאֶת־מִצּוֹתָיו
 שָׁמֹר בִּזְהָה בְּלִ-הָאָדָם: כִּי אֶת בְּלִ-מְעָשָׂה הָאֱלֹהִים
 יָבָא בְּמִשְׁפְּט עַל בְּלִ-גְּעֻלָּם אָסְ-טוֹב וְאָסְ-רָע: סְופָה
 דָּבָר הַבָּל נִשְׁמָע | אֶת־הָאֱלֹהִים יָרָא וְאֶת־מִצּוֹתָיו
שָׁמֹר בִּזְהָה בְּלִ-הָאָדָם:

אחר ביסוי המת בעפר אמר

**וַיְהִי אֱלֹהִים אֲמַת הַוְּאָ-אֱלֹהִים חַיִם וּמֶלֶךְ עַולְמָן
 מִקְצָפוֹ תַּרְעֵשׂ הָאָרֶץ וְלֹא-יָכְלוּ גּוּיִם זַעַמוֹ:
 לִפְנֵי זַעַמוֹ מֵי יָעָמֹד וְמֵי יָקוּם בְּחַרְוֹן אֲפֹוּ | חַמְתָּוּ
 נִתְכַּה בְּאָשׁ וְהָצְרִים נִתְצַוּ מִטְפָּנוֹ: אֵין אָדָם שְׁלִיטָ
 בְּרוּחַ לְכַלּוֹא אֶת־הָרָוחַ וְאֵין שְׁלַטּוֹן בְּיָום הַפְּרוֹתָ
 וְאֵין מְשֻׁלָּחַת בְּמַלְחָמָה וְלֹא-יְמַלְטָ רְשָׁע אֶת־
 בָּעֵלָיו: כִּי אָסְ-שְׁנִים תְּרֵבָה יְחִיָּה הָאָדָם בְּכָלָם
 יִשְׁמַח וַיַּזְכֵּר אֶת־יְמִי הַחַשָּׁךְ בִּיהְרֵבָה יְהִי בְּלִ-
 שְׁבָא הַבָּל: שְׁמָח בְּחוֹר בִּילְדוֹתִיךְ וַיַּטְבִּיכְךָ לְבָדָ
 בִּימֵי בְּחוֹרוֹתֶךָ וְהַלְךָ בְּדַרְכֵיכְיָה לְבָדָ וּבְמַרְאֵי עִינֵיכָ
 וְדַע כִּי עַל-בְּלִ-אֱלֹהָ יְכִיאֵה הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפְּטָ
 וְהַסְּרֵר בְּעַס מְלָבָד וְהַעֲבֵר רְעֵה מְבָשָׂרָךְ כִּי-הַיְלָודָות**

והשחרות הבלתי זוכך את בוראיך בימי בחורתה
 עד אשר לא יבואו ימי הרעה והגעו שנים אשר
 תאמר איזלע בכם חפץ: עד אשר לא תחש
 השימוש והאור והירח והכוכבים ושבו העברים אחר
 הנשים: ביום שיונו שמרי הבית והתעוזה אנשי
 החיל ובטלו הטענות כי מעתו וחשכו הראות
 בארבות: וסגורו דלתיהם בשוק בשפל קול הטענה
 ויקם לקול האפוף וישחו כל-בנות השיר: גם
 מגביה יראו וחתחותם בדרך ונגאי השקל ויסתכל
 החגב ותפר האביזנה כי הילך האדם אל-בית
 עולם וסבבו בשוק הסופרים: עד אשר לא ירתק
 חבל הכסף ותירץ גלת הזהב ותשבר בר על-
 המבען ונירץ הנלגול אל-הבורה: וישב העפר על-
 הארץ בשעה ותרום תשובה אל-האללים אשר

נתנה:

«אל-הינו ואלהי אבותינו שוב אל ירושלים
 ברחמים ובנה מקדש ויהיכל והעמידם
 שם בחירות קדשו. ואו נודה לך ונאמר אודך
 יהוה כי אנפת בא ישב אפק ותנחמנני תרב גדרתי

וְתַסֵּב תִּנְחַמְּנִי: בָּרְבָּ שְׁרֻעָפִי בְּקָרְבִּי | תִּנְחַמְּמִיד
יְשַׁעַשְׁעוֹ נֶפֶשִׁי נְחַמְּנוּ נְחַמְּנוּ עַמִּי | יֹאמְרָ אֱלֹהִיכֶם:
הַבָּרוֹ עַל-לֵב יְרוֹשָׁלַיִם וּקְרָאוּ אֲלֹהָהָכִי מְלָאָה
צְבָאָה כִּי נְرָצָה עֲוֹנָה כִּי לְקַחַת מִיד יְהֹהָה בְּפֶלַים
בְּכָל-חַטָּאתֶיהָ:

לְקָרָא שְׁנַת-רְצׂוֹן לְיְהֹהָה וַיּוֹם נְקָם לְאֱלֹהֵינוּ | לְנַחַם
כָּל-אֲבָלִים: לְשׁוֹם לְאֲבָלִי צְיוֹן | לְתַחַת לְהָם
פָּאֵר תַּחַת אָפָר שְׁמַנוּ שְׁשׁוֹן תַּחַת אֲבָל מַעַטָּה
תְּהִלָּה מִתְחַת רُוח בָּהָה | וְקָרָא לְהָם אֵלֵי הַצְּדָקָה מַטָּע
יְהֹהָה לְהַתְּפָאָר: בְּאַישׁ אֲשֶׁר אָמַנוּ תִּנְחַמְּנוּ | בֵּן אַנְבֵּי
אֲנַחֲמָלָם וּבֵירוּשָׁלַיִם תִּנְחַמְּמוּ: בְּלֹעַ הַפָּוֹת לְנַצָּח
וּמִתְחַהָּ אַדְנֵי יְהֹהָה דְּמַעָה מַעַל כָּל-פָּנִים וְחַרְפַּת עַמּוּ
יִסְרָלָם מַעַל כָּל-הָאָרֶץ כִּי יְהֹהָה דָבָר: יְחִינֵי מַתִּיחָה
גְּבָלָתֵי יְקוּמָוּן | הַקְּיִצּוֹ וּרְגַנּוֹ שְׁבָנֵי עַפְרָה כִּי מֶלֶא אָזְרָת
טַלְךָ וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִילָה: יְחִינֵוּ מִימִים בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי יְקַמְנוּ וְנַחַתָּה לְפָנָיו: וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֹד
מִכְּאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל הַעֲמָל עַל-בְּנֵי עַמָּה וְחִתָּה עַת
צָרָה אֲשֶׁר לְאַנְחִיתָה מְהִיוֹת גַּוִּי עַד הַעַת הַהִיא
וּבָעֵת הַהִיא יַפְלִט עַמָּה כָּל-הַגָּמֶצָּא בְּתוּב בְּסֶפֶר:

וּרְבִים מִישָׁנִי אֶדְמַת־עֹפֵר יַקְיָצֵן אֱלֹה לְחַי עֲזָלָם
וְאֱלֹה לְחַרְפּוֹת לְדָרָאוֹן עֲזָלָם: וְהַטְשְׁבָלִים יַזְהָרוּ
בְּזָהָר הַרְקִיעַ | וּמַצְדִּיקִי הַרְבִּים כְּפֻכְבִּים לְעֲזָלָם
וְעַד: לְפָנִים הָאָרֶץ יַסְדֵּת וְמַעֲשָׂה יַדְיךָ שָׁמִים: הַמָּה אַ
יַּאֲבֹה | וְאַתָּה תַּעֲמֶד וְכָלָם בְּבָגָד יַבָּלוּ | בְּלֹבֶשׂ
תְּחִלְיָפָם וַיְחַלְפָו: וְאַתָּה הָוֹא וְשָׁנוֹתְיךָ לֹא יַתְמָנוּ
בְּגִינֵּי עַבְדִּיךָ יַשְׁכַּנוּ וְזָרָעָם לְפָנֶיךָ יַכּוֹן: וְחַסְדָּךְ יְהֹוָה |
מְעוֹלָם וְעַד־עֲזָלָם עַל־יְהָרָאָיו וְצְדָקָתוֹ לְבָנֵי בְּנִים:
לְשָׁמְרֵי בְּרִיתָו וּלְזָכְרֵי פְּקֻדָּיו לְעַשּׂוֹתָם: יְהֹוָה
בְּשָׁמִים הַכְּיִן כְּסָאוֹ | וְמַלְכָוָתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה: בְּרַכְוּ
יְהֹוָה מַלְאָכָיו גָּבָרִי בָּחַעַשְׁי דָּבָרוֹ | לְשָׁמָע בְּקוֹל
דָּבָרוֹ: בְּרַכְוּ יְהֹוָה בְּלִצְבָּאָיו מִשְׁרָתָיו עַשְׁי רְצָוֹנוֹ:
בְּרַכְוּ יְהֹוָה | בְּלִמְעָשָׂיו בְּכָל־מִקְמוֹת מִמְשָׁלָתוֹ
בְּרַכְיִ נְפָשִׁי אֶת־יְהֹוָה: בְּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַשְׂה נְפָלָות לְבָדוֹ: וְבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעֲזָלָם וַיְמַלֵּא בְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן | אָמֵן:

יְהוָה אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל בְּרָכָמָיו הַרְבִּים וּבְחִסְדָיו
הַגְּדוֹלִים וּבְטוֹבָיו הַגְּעִימִים יְחִזּוֹן וִיחָזָם עַל נֶפֶשׁ
הָאִישׁ/הָאִישָׁה הַגְּאָסָף/הַגְּאָסָפת מִבְּנֵינו
וּבְרוּזְבָּרָה לְבָרָכה וּלְתָהָה. אָמֵן :

אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל בְּרָצֹן עַמּוֹ יְזִכְרָהוּ/יִזְכְּרָה : וּבִישְׁוּעָתוֹ
יִפְקַדְהוּ/יִפְקַדָה וּבְנֵנוּ עַרְן יוֹשִׁיבָהוּ/יוֹשִׁיבָה וּבִנְחַמָת
צִיּוֹן וּירוּשָׁלָם יְנַחֲמָהוּ/יְנַחֲמָה : וּנְחַמָם גַם אַת לְבָב
הַאֲבָלִים מִהְאָבֵל הַזֹּה : אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל יְנַחֲמָם
מִאֲבָלָם וּיְשַׁמְמָחָם מִינּוֹנָם וַיִּשְׁלַח רְפּוּאָה לְמִפְתָּחָם :
בְּכַתּוֹב "הַרְפָּא לְשָׁבוּרִי לְבָב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבּוֹתָם"
יִבּוֹא שְׁלוֹם, יִגּוֹחוּ עַל-מִשְׁבּוֹתָם | הַלְּךָ נְכֹחוֹ;
וְתֵהָא נֶפֶשׁ/נֶפֶשׁ צָרָורה בְּצֹרָורָה הַחִיִּים אַת יְהֹוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁמוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַקָּדוֹשָׁ
יַעֲצֹר דָּבָר גָּנָפָה וּמְשַׁחַית מִעַלְינוּ וּמִעַל בָּתֵּינוּ וּמִעַל
כָל בָּתִּי כָּלֶל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכָמָיו הַרְבִּים.
אמֵן.

יש הנוהנים לומר כאן קינת אסיפה שלום עמוד 12

הנחת זרים ונשיות הספרדים

וכר לוחמים לנפטר

זברון טוב ותנן ותחסידים ותחמלה וחגינה ורצון
ובכפרה מלפני אל אלהי הרוחות לכל־בשר,
שהוא צור עולמים, על־נפשם בבוד מעלה
שעבר מן העולם הזה במאמר אלהי ישראל בחפכו
וברצונו והליך לבית־עולם בשם טוב וצבר טוב
ובמעשים טובים; אלהי ישראל יזברחו ברצון עמו.
אמן, ייפקדחו בישועתו. אמן, בפתוב: "זברני יהוה
ברצון עמה פקدني בישועתו: לראות בטובת בחירותך
לשםך בשמחת גויה להתהלך עם־נחלתך", ניתן
חלקו ונורלו עם הצדיקים ועם המשכילים בפתוב:
"זה משכליים יזהרו בזוהר הרקיע ומצדיקי הربים
בכוכבים לעולם ועד": נפשו בטוב תלין וירעו
ומשפחתו יירשו ארץ, יבוא שלום ינוח עלי
משבבותם הילך נבחו": ויקים עלייו מקרא שבחותם:
"יעלו חסדים בכבוד ירגנו על־משבבותם", "אור
זרע לצדיק ולישראל שמחה: שמחוצדיקים כי יהוה
זהו לזכר קדרשו: אז יבקע בשחר אורך וארכתך
מהירה תצמץ וילך לפניו צדקה בבוד יהוה יאסףך."
מנחתו בגורען. אמן:

וכר לרחמים לנפטרת

ובברון טוב ותן וחסד וرحمים וחמלת וחנינה ורצון
 ובכפרה מלפני אל אלהי הרוחות לבבב-בשר,
 שהוא צור עולם, על-נפשם בבוד מעלה.....
 שעבירה מן העולם זהה במאמר אלהי ישראאל בחרפוץ
 וברצונו והלכה לבית-עולם בשם טוב ובר טוב
 ובמעשים טובים; אלהי ישראאל יוצרה ברצון עמו.
 אמן, יפקדך בישועתו. אמן, בכתבוב: "זברני יהוה
 ברכzon עמד פקדני בישועתך: לראות בטובת בחירות
 לשמח בשמחת גויה להתהלך עם-נהלתך:", ויתן
 חלקה ונורלה עם הצדיקים ועם הנסבילים בכתבוב:
 "זה משבליים יזהרו בזהר הרקיע ומצדיקו הרבה
 בכוכבים לעולם ועד": נפשה בטוב תלין וירעה
 ומשפחתה יירשו ארץ, יבוא שלום ינוחו על-
 משבבותם בלבד נכחו: וקיים עליה מקרא שבתוב:
 "יעלו חסידים בבוד ירנו על-משבותם", "אור
 ורע לאZEIK ולישריד לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה
 והודו לזכר קדרשו: או יבקע בשחר אורך וארכבתך
 מהירה תצמץ והלך לפניה צדקך בבוד יהוה יאסקך":
 מנוחתה בגן עדן. אמן:

ברכה ללבם תנוחמים

בתוך שבעת ימי האבל

כי שם יהוה אֱלֹהָא | הַבּוֹ גָּדֵל לְאֱלֹהִינוּ הַצּוֹר
 תָּמִים פָּעָלוֹ כִּי בֶּלְּדָרְכֵיו מִשְׁפָט | אֶל אַמְנוֹנָה
 וְאֵין עַול צְדִיק וְשָׁר הָוָא: רָאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הָוָא
 וְאֵין אֱלֹהִים עַפְרֵי | אֲנִי אֲמִית וְאַחֲיה מִתְּחִתִּי וְאֲנִי
 אַרְפָּא וְאֵין מִידֵי מַצִּיל: בְּאַשְׁר דְּבָרִ מֶלֶךְ שְׁלֹטֹן
 וְמַיְ יָאמְרָלוּ מַהְזַת עֲשָׂה: יהוה מִמְּתִת וּמִתְּחִית מַזְרִיךְ
 שָׁאָל וַיַּעַל: יהוה הַעֲלִית מִזְשָׁאָל נַפְשִׁי | חִיַּתִּי
 מִירְדִּי בּוֹרָה: וַעֲתָה מַת לְפָה זֶה אֲנִי צָם הַאֲבוֹל
 לְהַשִּׁיבוּ עַוד | אֲנִי הַלְּךָ אַלְיוֹ וְהָוָא לְאַיְשֵׁב אַלְיוֹ:
 עַרְם יָצָאָתִי מַבְטַן אַפִּי וְעַרְם אַשְׁיב שְׁמָה יהוה נָתַן
 וַיהוָה לְקַח יְתִי שֵׁם יהוה מִבְּרָךְ: יְתִי שֵׁם יהוה
 מִבְּרָךְ מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֹרֶחֶת שְׁמָשׁ עַד-מִבּוֹא
 מַהְלָל שֵׁם יהוה: עַל קְדוּשָׁ שֵׁם יוֹי צְבָאות שְׁבַח
 וְהַזְדָּאָה לְשָׁמוֹ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא וּבָרְיךָ
 שָׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יוֹי אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְנָחָם
 אֶת לְבֵב אֲבָלִים בְּבָנֵינוּ צִיּוֹן וִירוּשָׁלָם וּבָרוּךְ פָּרִי

הַגְּפָן: אָמֵן:

וישתו האבלים לבך ואחריו תעשה ברכה על הלחם

**כִּי־לְפָנֶיךָ לְחַמֵּי אֲנַחְתִּי תָּבֹא | וַיַּתְּכֹו כְּפָרִים שָׁאֲנַחְתִּי
כִּי פָהָר בְּחַדְתִּי וַיַּאֲתַּיִנִי וְאַשְׁר יָגַרְתִּי יָבֹא לֵינוּ לֹא
שְׁלִוָּתִי | וְלֹא־שְׁקַטְתִּי וְלֹא־נַחֲתִי וַיָּבֹא רְגֵנוּ נָתַן לִחְם
לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חָסָדוֹ:**

ותעשה ברכה לפि המקרה

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא
לִחְם מִן הָאָרֶץ. אָמֵן:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁהַכֵּל נְהִיה
בְּדָבְרוֹ. אָמֵן:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינִי
מוֹזָנוֹת. אָמֵן:**

ובשבועת ימי האבילות בaims קצת אנשים אצל האבל לנחמו ואחר האכילה תעשה ברכת המזון

ברוך מאכילנו ברוך משביענו ברוך מרונו ברוך

משביע רעבים ברוך מרוח צמאים: ברוך

הנתן ללחם לבלה בשר כי לעולם חסדו: הודה לאל השמיים כי לעולם חסדו: יהי חסדו יהוה עליינו כי אשר יתלנו לך: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כיבלו בשמים ובארץ לך יהוה המלוכה והמתנשא לכל ולראש: והעשרה והכבוד מלפניך ואתך מושל בכל ובידך בכם וגבורת ובידך לנצל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: אנחנו כל אלק ישברו ואתה נזוז להם אמר אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לבלה תני רצון: רצון תשבענו ורzon העבר ממנה ותריפנו לחם חקנו וshallchan עריך לפלא: בארץ אפק ובגמלות חסדיך אנו חיים וקיים ומפתחת ידה: כי אתה הוא זן ומפרנס ומכבל

לכל ומכין מזון ומחריה לכל בריאותך אשר בראתך:
ברוך אתה יהוה חונן את הכל אמן: נודה ליהוה
חסדו ונספלוותיו לבני ארם: כי השבע נפש
שכחה ונפש רעה מלא-טוב: לא יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו:

אל-הינו ואלהי אבותינו שוב אל ירושלים
ברחמים ובנה מקדשה והיכל והעמידים
שם בחירות קדשך. ואנו נודה לך ונאמר אודך יהוה
כى אנפת בוי ישב אפק ותנחמנى: תרב ותדרת
ותסב תנחמנى: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
ישוענו נפשי: נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם:
דברו על-לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה
כى נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים
בכל-חפתיה:

לקרא שחת-רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו ולנחים
בכל-אבלים: לשום לאבל ציון לתחם להם
פואר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח בהה וקרא להם אילן הצדק מטע יהוה
להתפאר: באיש אשר אמר תנחמנא כן אנכי
אנחמלם ובירושלים תנחמו בלע הפטות לנצח

ומחה אָדָנִי יְהוָה דָמְעָה מֵעַל בְּלֶפֶגֶת עָמֹן
 יִסְרָאֵל מֵעַל בְּלֶהָרֶץ כִּי יְהוָה דָבָר יְחִי מִתְּחִיד
 נְבָלָתִי יְקֻמָּוּן וְהַקִּיצוּ וְרִגְנָנוּ שְׁבַנִּי עַפְרָה כִּי טָל אֲוֹת
 טָלָךְ וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִילָה יְחִינָנוּ מִימִים אַ בְּיוֹם
 הַשְׁלִישִׁי יִקְמְנוּ וְנִחְיָה לְפָנָינוּ וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֹד
 מִיכָּאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל הַעֲמָד עַל־בְּנֵי עַפְרָה וְהִיא תָּהַעֲתָה
 צָרָה אֲשֶׁר לְאַנְהִירָה מְהִוּת גּוֹי עַד הַעֲתָה הַהִיא
 וּבָעֵת הַהִיא יַטְלִט עַמְּךָ בְּלֶהָנְמָצָא בְּתוֹב בְּסֶפֶר
 וּרְבִים מִשְׁנֵי אַדְמָת־עַפְרָה יִקְיָצּוּ אֱלֹהָה לְחַיִּים עַולְם
 וְאֱלֹהָה לְתְּחִרְפּוֹת לְדִרְאוֹן עַולְם: וְהַמְשִׁבְלִים יוֹחְרוּ
 בְּזַהַר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקִי הַרְבִּים כְּכֹובְבִים לְעוֹלָם וְעַד:
 לְפָנִים הָרֶץ יִסְדֹּת וּמַעֲשָׂה יִדְיךָ שְׁמָים: הַמָּה
 יַאֲבוֹז וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכָלָם פְּבָגָד יִבְלוּ וּבְלֹבֶשׂ
 תְּחִלְיפָם וַיַּחַלְפָהוּ וְאַתָּה הָיוּ אַשְׁנָוֹתִיךְ לֹא יִתְמֹנוּ
 בְּנֵי־עַבְדִּיךְ יִשְׁבּוּנוּ וּזְרֻעָם לְפָנֵיךְ יִכּוֹן: וְחַסְדָךְ יְהוָה אֵ
 מַעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרָאָיו אַצְדָּקָתוּ לְבָנָי בְּנִים:
 לְשָׁמְרֵי בְּרִיתְךָ וּלְזָכְרֵי פְּקָדְךָ לְעַשׂוֹתָם: יְהוָה בְּשָׁמִים
 הַכִּין בְּסָאוּ וּמְלֹכָתוּ בְּכָל מִשְׁלָה: בְּרָכוּ יְהוָה
 מַלְאָכָיו גָּבָרִי בְּכָח עֲשֵׂי דָבָר לְשָׁמָע בְּקוֹל דָבָר:
 בְּרָכוּ יְהוָה בְּלֶצְבָּאָיו וּמְשִׁרְתָּיו עֲשֵׂי רְצׂוֹנוּ: בְּרָכוּ

יהָה אֶל-מַעֲשֵׂי בְּכָל-מִקְמוֹת מִמְשָׁלְתוֹ בְּרַכִּי נֶפֶשִׁי
אֶת-יְהֻדָּה: בָּרוּךְ יְהֻדָּה אֱלֹהִים אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל עֲשָׂה
גְּפֻלָּות לְבָדוֹ: וָבָרוּךְ שֵׁם בְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלָא
בְּבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ. אָמֵן וְאָמֵן:

יוָי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמֵיו הַרְבִּים וּבְחִסְדֵּיו הַגְּדוֹלִים
וּבְטוּבֵיו הַגְּעִימִים יְחִזּוֹן וַיְחִזּוֹם עַל נֶפֶשׁ
הָאִישׁ/הָאִישָׁה הַנְּאָסָף/הַנְּאָסָפת מִבְּנֵינוּ זָכָרוֹ/זָכָרָה
לְבָרְכָה וּלְתִחְיָה. אָמֵן:

אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל בְּרַצּוֹן עַמּוֹ יוֹכְרָהוּ/יוֹנְכָרָה: וּבִישׁוּעָתוֹ
יִפְקַדְתּוּוּ/יִפְקַדְתּוּ וּבְנֵן עָדָן יוֹשִׁיבָהוּ/יוֹשִׁיבָה
וּבְנָחָמת צִיּוֹן וַיְרֹשְׁלָם יִנְחַמְּהוּ/יִנְחַמְּה: וַיִּנְחַמְּם גַּם
אֶת לְבַב הַאֲכָלִים מִהְאָכָל הַזֹּה: אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל יִנְחַמְּם
מְאָכָלָם וַיִּשְׁמַחֵם מִגְּנוּם וַיִּשְׁלַח רְפּוּאָה לְמַבָּתָם:
בְּכִתּוֹב "הַרְופָּא לְשָׁבוּרִי לְבַב אַמְּחָבֵשׁ לְעַצְבּוֹתָם":
"יָבוֹא שָׁלוֹם, יָנוֹחוּ עַל-מִשְׁכְּבּוֹתָם הַלְּךָ נְכָחוּ": וְתֵהָא
נֶפֶשׁ/נֶפֶשׁ צָרוֹrah בְּצֹרֹור הַחַיִם אֶת יְהֻדָּה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁמוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַקְּדוֹשָׁה יְעַזּוֹר דָּבָר
גָּנָּפָה וּמִשְׁחָיתָה מַעֲלֵינוּ וּמַעַל בָּתֵּינוּ וּמַעַל כָּל בָּתֵּי בָּלְלָה
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמֵיו הַרְבִּים. אָמֵן.

זכור לרוחמים לנפטר

זָכְרוֹן טוֹב וְחַנּוֹן וְחִסְדָּה וְרֻחֲמִים וְחֶמְלָה וְחַנִּינָה וְרָצֹן
 זְכָרָה מִלְפָנֵי אֱלֹהִים הַרְוחֹות לְכָל־בָּשָׂר,
 שֶׁהָא צָר עֹלְמִים, עַל־נֶפֶשׁ בְּבָוד מִעְלָת
 שֶׁעָבֵר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בַּמְאֹר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל בְּחֶפְצָו
 וּבְרָצָנוּ וְהַלְךָ לְבִתְ-עוֹלָמוֹ בְּשֵׁם טוֹב וּזְכָר טוֹב
 וּבְמְעֻשִׂים טוֹבִים; אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל יִזְבְּרָהוּ בְּרָצָן עָמוֹ.
 אָמֵן, זִיכְרָהוּ בִּישׁוּעָתוֹ. אָמֵן, בְּבָתוּב: "זִיכְרָנִי יְהָה
 בְּרָצָן עַמְּךָ פְּקָדָנִי בִּישׁוּעָתֶךָ: לְרָאֹת בְּטוּבָת בְּחִירֵךָ
 לְשָׁמָח בְּשָׁמְחָת גַּנְעָךְ לְהַתְהֵלֵל עַמְּנַחְלָתֶךָ", וַיְתַנוּ
 חָלֻקָו וְנוֹרָלוּ עִם הַצְדִיקִים וְעִם הַמְשִׁבְלִים בְּבָתוּב:
 "וְהַמְשִׁבְלִים יִזְהָרוּ בְּנֵהֶר הַרְקִיעַ | וּמַצְדִיקִי הַרְבִּים
 בְּכָבוֹבִים לְעוֹלָם וְעַד": נֶפֶשׁ בְּטוּב תְּלִין וּוּרְעֹוֹ
 וּמִשְׁפָחָתוֹ יִרְשֹׁו אָרֶץ, "יִבּוֹא שְׁלוֹם יָנוֹחוּ עַל־
 מִשְׁכְבָותֶם הַלְךָ נְכָחוּ": וַיַּקְרִים עַלְיוֹ מִקְרָא שְׁבָתוּב:
 "יַעֲלֹו חֲסִידִים בְּכָבֹוד יַרְגִּנוּ עַל־מִשְׁכָבּוֹתֶם", "אָוֹר
 וּרְעַל אָצְדִיק וּלְיִשְׂרָאֵל בְּשָׁמָחָה: שְׁמָחוּ אָצְדִיקִים בִּיהָה
 וְהָדוֹהִ זִכְרָה קָדְשָׁו: אוֹ יַבְקַע בְּשָׁחָר אָוֹרָה וְאָרְבָּתָה
 מִהְרָה תַּצְמַח וְהַלְךָ לְפָנֵיךְ אָדָקָה בְּבָוד יְהָה יַאֲסִפָה":
 מְנוֹחָתוֹ בְּנוֹרָעָן. אָמֵן.

וְכָרֶךְ לְרַחֲמִים לְנַפְטָרָה

זָכָרֹן טוֹב וְתַן וְחִסְדָּה וְרַחֲמִים וְחַמְלָה וְחַגִּינה וְרַצְוֹן
וּכְפָרָה מִלְפָנֵי אֱלֹהִים הַרוּחוֹת לְכָלְבָשָׂר,
שֶׁהָא צָור עֲוָלָמִים, עַל-נֶּפֶשׁ כְּבָוד מְעָלָת
שְׁעַבְרָה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בַּמְאֹר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל בְּחַפְצָוֹ
וּבְרַצְוֹנוֹ וְהַלְכָה לְבִית-עוֹלָמָה בִּשְׁם טוֹב וּזְכָר טוֹב
וּבְמְעֻשִׂים טוֹבִים; אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל יִזְבְּרָה בְּרַצְוֹן עַמוֹּן.
אָמֵן, וַיַּפְקַדְתָּ בִּישׁוּעָתָו. אָמֵן, בְּפִתְבוֹן: "זָכָרְנִי יְהוָה
בְּרַצְוֹן עַמְּךָ פְּקַדְתִּי בִּישׁוּעָתָה: לְרֹאֹת בְּטוּבָת בְּחִירֵיךְ
לְשִׁמְמָתָה בְּשִׁמְמָתָה נֹזֵךְ לְהַתְהַלֵּל עַמְּ-נַחֲלָתָה:", וַיַּתֵּן
חֶלְקָה וְגֹנְרָלה עם הַצָּדִיקִים וְעַם הַמְשִׁבְבִּילִים בְּפִתְבוֹן:
"וְהַמְשִׁבְבִּילִים יִזְהָרוּ בְּזָהָר הַרְקִיעָה וּמַצְדִּיקִי הַרְבָּים
בְּפִוכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד": נֶפֶשׁה בְּטוֹב תָּלִין וּוּרְעָה
וּמְשִׁפְחָתָה יִרְשְׁוֹ אָרֶץ, "יִבּוֹא שְׁלוֹם יָנוֹחוּ עַל-
מְשִׁבְבּוֹתָם הַלְּךְ נְכָחוּ": וַיַּקְרִים עַלְיהָ מִקְרָא שְׁכָתוֹב:
"יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכָבֹוד יָרְגִּנוּ עַל-מְשִׁבְבּוֹתָם:", אָוֹר
וּרְעָע לְצָדִיק וּלְיִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְמָתָה: שְׁמָחוּ צָדִיקִים בִּיהוָה
וְהָזְדוּ לְזָכָר קָרְשָׁוֹ: אָוּז בְּקָע בְּשָׁחָר אָוּרָךְ וְאָרְבָּתָה
מְהֻרָה תְּצִמָּח וְהַלְךְ לְפָנֵיךְ צָדָקָה כְּבָוד יְהוָה יַאֲסִפֶּךָ":
מְנוֹחָתָה בְּנֵי עָהָן. אָמֵן:

זה הוריו לשכיב מרע מחבר מהכמת אדרמור' החכם השלם כמוחר"ר שלמה הוזן והישיש בע"ס אפרילון נ"ע ככמוהר"ר אהרן ק"ה זצ"ל .
ווזאת הצעתו

אמר שלמה המלך יعن שטוב אחרית הדבר מראשיתו בראשיה מחתימת דברי הנחכם מכל אדם. סוף דבר הכל נשמע את האלים ירא כי זה עקר גודול לכל מאמין שלא יסיר יראת השם מלכבו עד מותו ותנאי ראשון מתנאי היראה שיתחרט על פשעו ווורה עליהם תמים וכ"ש בהגינו עד שעריו מות חוב לכל אדם לפשפש במעשייו ולבקש סליחה ומחילה ככל מה שהקציף את הבורא כל ימי ולהתחנן ולהתנפלו לפני בכיה ובאימה שלא היו במנועו להשיב הצלחתו האחורה. ראוי לסדר ודוי קצר לשכיב מרע כדי להזכיר את הרבים וייה שנור בפיהם כמו אלף ביתא בפי עולמים כי לא ידע מה ילד יום :

זה הוריו

רְבָזֵן הַעוֹלָמִים | אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים.
הנה אני עבדך עפר ואפר רמה ותולעה קוצר
ימים ושבע רגנו | באתי בבקיה לחתונן לפניך
שתחום עלי ברחמייך ותסלח לכל מה שחתתאי
יעויתני ופשתתני לפניך בין בשוגן בין במויר בין
ברצון בין באונים ולכל מה שהכעתיך בכל ימי |
בי נחמתי כי עשיתם הסתר פניך מחתאי
ובכל עונתי מהה: אל-תשליכני מלפניך ורוח
קד שך אל-תקח מטני: כדי שאפטר מן העולם הזה

בשומ שבל ואמונה שלמה. האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך: אל תאסף עסיחטהים נפשי
ועם אנשי דמים חי: אלא שלחה אורה ואמתך
המה ינוחני יביאוני אל הר-קדשך ולאל-
משבנותיה: שאזנה להתען מזו בבודך ביחר עם
עבידך הצדיקים והחסירם. בידך אפקיד רותי
פריתה אורתי יהוה אל אמת:

ואם עדין דברו כהונן או יאמר אתה הורי אשתי בגדתי וכו' ואם
לאו ריי שיבטא הנל' ויצא ריי חובו:

זה וורי שני

МОֹדֶה אָנִי לְפָנֶיך יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי אֶל
אֱלֹהִי הַרּוּחוֹת לְכָל בָשָׁר: אֲשֶׁר בַּיָּדֶך נֶפֶש
כָל חַי וְרוּחַ כָל בָשָׁר אִישׁ: רֹופָא רֹופָאים הַרּוּפָא
הָאֲמֵתִי הַרּוּפָא בְּחָנָם: מִמְיִת וּמִתְּחִיה מִחְץ וּרֹופָא:
מוֹרִיד שָׁאוֹל וּיעַל: יִסּוּד הַיסּוּדוֹת וּעַלְתַּה הַעֲלוֹת
הַקְּרוּבּוֹת וְהַרְחֻקּוֹת: וְכָל הַאֲמִצּוּעִים וְכָל הַמִּזְגִּים
בַּיָּד כְּפָרָזָן בַּיָּד הַחֹזֵב וּכְמִשּׁוֹר בַּיָּד מַגִּיפָּה: אֶל
שְׂהִי וַיְכֹל לְשָׁנוֹת כָל טָבָע: וְלַהֲשֹׁוֹת כָל מִגְנָבָה
הַיּוֹצֵא מִן הַשּׁוֹויִים וּמִשְׁדָּר כָל הַמִּעֲרָכּוֹת: וּרֹופָא כָל

חולי נגֶר הַטְבָע בַמּו שִׁרְפָאַת אֶת חֹקֵיכָה הַמְלָךְ
 עַלְיוֹ הַשְׁלוּם: וְהוֹסֵפָת עַל שְׁנִי חַיּו אַחֲר שְׁבָשָׂרָת
 מִתְחָתוֹ עַל יָדֵי גְבִיא צְדָקָה: עַל בֵן מִזְרָח אָנִי לְפָנֵיךְ
 רְבוֹן הָעוֹלָם שִׁרְפָאַתִ בִּידָך וּמִתְחָתִי בִּידָך: יְהִי
 רְצֹן מַלְפְנֵיך שְׁתְרַפְאָנִי רְפֻואָה שְׁלָמָה וַיַּעַלְהָ
 וּכְרוֹזִין וְתְפָלָתִי לְפָנֵיך בְתִפְלָת חֹקֵיכָה בְחַלוֹתָךְ
 וְאִם קָרְבָה עַת פְקַדָתִי לְמוֹת תְהָא מִתְחָתִי בְפִרְאָה
 לְכָל חַטָאתִי וְלְכָל עָנוֹתִי וְלְכָל פְשָׁעִי שְׁחַטָאתִי
 וְשְׁעוּתִי וְשְׁפְשָׁעָתִי לְפָנֵיך מִיּוֹם הַיּוֹתִי וְתַזְחִיקִי
 בָנֵן עָדוֹן בְעוֹלָם הַבָא הַצָפֹן לְאָדִיקִים וַתּוֹדִיעַנִי
 אֶרְחָ חַיִים שְׁבָע שְׁמָחוֹת אֶת פָנֵיך גְעִימֹת בִּימֵינֶךָ
 נִצָח: בְרוּךְ אַתָה יְיָ שְׁמָע תִפְלָה: תָבָא לְפָנֵיך
 תִפְלָתִי וְאֶל תְתַעַלְם מִתְחַנְתִי אֶבֶל חַטָאתִי:

**אֲשֶׁמֶתִי בְגַדְתִי גַוְלָתִי דְבָרָתִי דְפִי הַעוֹוִיתִי
 וְהַרְשָׁעָתִי וְדָתִי חַמְסָתִי טְפָלָתִי שְׁקָרִי
 יְעִצָתִי עַצְתִ רָע בְזַבְתִי לְצַתִי מְרַדְתִי נְאַצְתִי סְרַרְתִי
 עֲוֹיתִי פְשָׁעָתִי אַרְרָתִי קַשָה עַרְפִי הַיִתִי רְשָׁעָתִי
 שְׁחָתִי תְעִיתִי תְעַבְתִי וְסְרָתִי מְמַצּוֹתִיך וּמְמַשְׁפְטִיך
 הַטוֹבִים וְלֹא שְׂוֹהָ לִי: וְאַתָה צְדִיק עַל כָל הַבָא עַלְיָ**

כִּי אָמַת עֲשִׂית וְאַנִּי הַרְשָׁעָתִי שֵׁוב מַחְרוֹן אֶפְךָ
וְהַגְּתָם עַל־הַרְעָה לְעַבְדָּה יְהֻנוּ לְרַצּוֹן | אַמְרִיךְיִ
וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהֹזה צָוְרִי וְגַאֲלִי:

בשם השם נעשה גצליה ברוך ה' לעולם אמן ואמן

משה רצון ובני משפחתו מעלים זכרם של:

אביינו וסבנו האיש הירוש והתמים שבטאי בן משה בן ישועה רצון (שרגאני). אמו וסבתנו לבנה (קמר) בת משה ירושלמי (אלקודהי) לוי. יהי זכרם ברוך. אחותי ודורתנו מרימים בת שבטאי רצון אשת ברוך. מצליח זיל. יהי זכרה ברוך. אבינו וסבנו יוסף בן משה איווב שםש. אמו וסבתנו מלכה בת ראובן סלים. יהי זכרם ברוך.

ולזכרם של :

המנוח עובדיה בן יהושע (פרג) אלישע. ואשתו המנוח איבון בת מורד לייטו. יהי זכרם ברוך.

אליהו ישראל ילינט במלון טוב, במלון נחמד ועם שביע כתות הצדיקים הנוחליים בגין עדן ויקיים עליהם מקרה שכחוב: יעלוז חסידים בכבוד, ירננו על משכבותם. אור ורועל צדיק וירושי לב, שמחה שמחו צדיקים ביהוה והוודו לזכר קדשו. ברוך יהוה לעולם, אמן ואמן.

לזכר עולם

לרבנו ענן בן דור, זצ"ל. אשר פתח את דרך תורת האמת, והAIR עניי בנימקרא, והדריכנו בדרך ישרה, ורבים השיב מעוזן. יהי זכרו ברוך. וקיימים עליו הש"ית מקרא שבתוב: יהוה יחתנו מריבינו עליון, בשמות ירעם, יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו, וירם קרן משיחו: לדוד ולזרעו עד עולם. אויביו אלביש בשחת, ועליו יציע נורו. יהי זכרו ברוך.

לרבנו אהרון בן אשר, זצ"ל. אשר הניה נקד ותקן בטעמי המקרא את המסורה, וספרו "הכתה" משמש עיניים ומופת לכל בית ישראל. יהי זכרו ברוך.

לרבנו שלמון בן ירוחם, זצ"ל. בעל ספר "מלחמות השם" שנלחם כל ימיהיו למען תורה הש"ית. והוכיח בספריו שתורת ה' היא אחת, ויחידה. התורה התמיימה, התורה שבכתב זואת היא: התורה אשר שם משה לפניו בניישראל. יהי זכרו ברוך.

לרבנו עמנואל בן משה מסעודה וצ"ל. אשר ליה את עדתנו, בראשית דרכה בארץ, ועשה רבות למען איחודת. אלהי-ישראל יזכרנו ברצון עמו.
יהי זכרו ברוך.

لרבנו שלמה בן שבתאי גונו (אדוני שלום) המורה הנדול, אשר הקריש כל ימיהיו להנחלת תורה לצעירים-העדת, למרות שהיה חסוך ילדים, כל בני-העדת היו מבניו. אלהי-ישראל, יפקדנו בישועתו.
יהי זכרו ברוך.

לאיש היישר, מרדכי אברהם (אלפנדרי) אשר שילמנו לו רעה תחת טוביה, ותחת אהבתו הרחכנו אותו, והוא רצח בקרבתנו. מת עיררי, כי רצח לשאת אישה רק מבנות העדה. והשם יסלח לנו, כי חטאנו לו, ותחיה משכרתנו שלמה מأت ה' אלהי-ישראל.
אלהי-ישראל יזכרנו ברצון עמו. יהי זכרו ברוך.

למורה הרגול והיקר יוסף כהן פנחים. איש הרוח היושר וה התבונה, אשר לימד השפה העברית, במסירות נפש, את ראשוני העולים החדשים בני עדתנו. אשר אהב והוקיר עדת נזירים קרא. אליהו ישראלי, יפקדו בישועתו. יהי זכרו ברוך.

אליהו ישראלי ילינט במלון טוב, ובמלון נחמד ועם שבע כתות הצדיקים הנוחלים בגן עדן וקיים עליהם מקרה שכחוב: יעללו חסידים בכבוד, ירננו על משכבותם. אור זרוע לצדיק ולישראל שמחה, שמחו צדיקים ביהוה והוו זוכר קדשו.
ברוך הוא לעולם, אמן ואמן.

לְמִנְצָחָה לְבָנֵי־קָרֶחׁ מִזְמוֹרָה: שְׁמֻעוֹ־זָאת בַּל־
 הַעֲמָם | הָאָזִינוּ כָּל־יִשְׂבֵּי חָלֵד: גַּם־
 בָּנֵי אָדָם גַּסְּבָנֵי־אִישׁ יְחִיד עַשְׂיר וְאַבְיוֹן: פִּי־
 יְדָבֶר חַכְמֹות | וְהַגּוֹת לְבֵבִי תְּבוּנוֹת: אַטָּה
 לְמַשְׁלֵל אָזְנוֹן | אַפְתָּח בְּכָנֹור חִידָתִי: לְפָה אִירָא
 בְּיָמֵי רָע | עָזָן עַקְבָּי יִסּוּבָנִי: הַבְּטָחִים
 עַל־חִילָּם וּבְרַב עַשְׂרָם יִתְהַלֵּלוּ: אָח לְאַפְרָה
 יִפְקַדָּה אִישׁ | לְאַדְיָתָן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹן: וַיָּקַרְבָּ
 פְּרָיוֹן נֶפֶשׁ וַחֲדָל לְעוֹלָם: וַיַּחַי־עַד לְנִצָּחָה |
 לֹא יָרָא הַשְׁתָּתָה: כִּי יָרָא חַכְמִים יָמוֹתוֹ יְחִיד
 כְּסִיל וּבָעָר יָבָדוֹ | וְעַזְבוֹ לְאֶחָרִים חִילָּם:
 קָרְבָּם בְּתִימָו לְעוֹלָם מִשְׁבְּנָתָם לְדָר וְדָר |
 קָרְאוּ בְּשָׁמוֹתָם עַלְיָ אָדָמות: וְאָדָם בִּיקָר
 בְּלִילָּין | נִמְשָׁל בְּבָהָמוֹת גְּדוֹלָה: וְהַדָּרָבָם
 כְּסֶל לְמֹו וְאֶחָרִיהם בְּפִיהָם יָרָצְיו סָלָה: בְּצָאן
 לְשָׂאָל שְׁתַׁוּ מוֹתָן | יָרָעָם וַיָּרָדוּ בָם יִשְׁרָאֵל
 לְבָקָר וְצָרָם לְבָלוֹת שְׁאָל מִזְגָּל לוֹ:

אֱלֹהִים יְפָרֵח נֶפֶשׁ מִידָּשָׂאָול כִּי יַקְהַנִּי
 סָלָה: אֱלֹהִים יְפָרֵח נֶפֶשׁ מִידָּשָׂאָול כִּי יַקְהַנִּי
 כִּי בְּבָדָק בַּיְתָו: כִּי לֹא בְמָתוֹתָו יַקְחֵח הַכְּלָל | לֹא יַרְדֵּן
 אַחֲרֵיו כִּי בְּבָדָק: כִּי נֶפֶשׁ בְּחִיּוֹ יַבְרֵך | וְיַזְרֵך
 כִּי תִּתְּמִיבֵּך: תָּבוֹא עַדְ-דָּוָר אֲבוֹתָיו עַדְ-גִּנְצָח
 לֹא יַרְאֵנָא אוֹר: אַרְם בְּיַקְרֵב וְלֹא יַבְין נְמַשֵּׁל
כִּי בְּהַמּוֹת נְרָמָנוּ:

אַחֲת | רֹבֵר אֱלֹהִים שְׁתִים־זָוִי שְׁמַעְתִּי | כִּי עַז
 לְאֱלֹהִים: וְלֹךְ־אָדָנִי חַסְדָּךְ | כִּי־אַתָּה תִּשְׁלַח
לְאִישׁ כִּמְעָשָׂהוּ:

תודתינו נתונה :

לכבוד מועצת הרבנים, ובראשם כבוד הרב הראשי, הרב אליהו מרזוק, וכבוד הרב אברהם גבר, מ"מ כבוד הרב הראשי, שערכו את החוברת.

ולכל אלה, שעוזרו במלאת החדפסה,
העריכה וההנאה.

הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם, ויקיים
עליהם מקרה שכחוב : "אֲשֶׁר־שִׁמְרֵי מִשְׁפָט
עֹשֶׂה צַדְקָה בְּכָל־עַת:"
ברוך יהוה לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :